

Eco lus Consulting és un bufet de Granollers encapçalat pels germans Font que, amb la participació d'altres socis, ofereix un servei global de tot allò relacionat amb el dret. És un exemple, doncs, de despatx multidisciplinari d'una capital de comarca. En Carles ens n'explica el naixement: "El 1973 obro un despatx a Granollers i simultàniament un altre a Barcelona. El 1985 s'incorpora en F. Xavier i a partir d'aquest moment al bufet de Granollers afegim més advocats i oferim un servei integral a qualsevol persona i empresa. Facilitem assessorament de qualsevol tipus d'assumpte i de relació, econòmica o jurídica: dret privat, dret públic, economia, fiscalització, comptabilitat, impostos, etc." En F. Xavier ens detalla que ara mateix "som sis advocats i un economista, més una part del despatx que funciona com a gestoria."

Incloure advocats especialistes al bufet s'explica perquè "el futur està aquí, a oferir la màxima comoditat al possible client perquè no hagi de diversificar el seu esforç i que es trobi amb un sol despatx que li ofereix un servei complet." De tota manera, creu en Carles, "l'advocat de capçalera -aquell que, encara que no et porti el tema, t'inspira confiança i t'orienta sobre qui te'l pot portar o sobre el camí que has de seguir- encara existeix i existirà sempre en pobles petits i a les grans capitals. Però esdevindrà minoritari perquè l'advocacia està en constant evolució."

Si es vol tirar endavant un despatx, "hem de tenir clara una idea: hem de ser competitiu. Aquesta és l'única solució. No podem obrir la porta, posar-hi un rètol i esperar que arribi la gent. Hem de lluitar, anar a buscar el client i la feina com sigui." Aquesta és una manera de fer front a l'intrusisme. "No sé si ens interessa massa una llei que delimiti les possibilitats d'un advocat, a no ser que ens sigui positiva i crec que, tal com està la situació, serà molt difícil que es promulgui aquesta llei, que tingui consens i que sigui acceptada." Cal seguir, doncs, plantejaments propis del món empresarial, tal com corrobora en F. Xavier: "Estem encaminats a aquest sistema. Fins fa poc la publicitat, per exemple, en un despatx d'advocats era impensable i ara les coses han canviat radicalment, cosa que ens ha fet canviar també a nosaltres."

Com es coordinen les feines en un despatx especialitzat? "Ens reunim tots alhora i també fem reunions amb els corresponents especialistes per estudiar a fons un tema concret. Això és continu."

En Carles, que ja té una dilatada experiència professional, sap molt bé com és i com ha evolucionat la mentalitat de l'empresari: "Ha variat la manera de fer i de pensar. Aquell tancament i dificultat per obrir-se no existeixen actualment. Ara l'empresari és una persona dinàmica, activa, formada, que es dota dels mitjans que necessita i es mou. Fa una vintena d'anys això no existia tant, sobretot entre el petit i mitjà empresari." I en F. Xavier afegeix: "També des del punt de vista administratiu ha canviat tot. Els temes fiscals són més complexos ara i requereixen un assessorament molt diferent del que es necessitava fa 25 anys."

Alguns dels clients dels nostres convidats tenen tractes comercials amb països "comunitaris i no comunitaris", per tant convé conèixer bé la legislació internacional: "És un treball comú de l'economista del despatx i dels advocats que portem aquests temes", respon en Carles. "És una

feina complexa ja que cal un estudi diari i estar al dia de quines són les situacions i els canvis."

Quant al tracte amb un client, "prima la relació de confiança. En el nostre cas aquesta relació no s'estableix entre el client i un únic advocat sinó amb tot l'equip perquè amb el temps un tema concret li haurà portat una part de l'equip, un altre apartat l'haurà estudiat una altra part... de manera que, quan veu com funcionem, es relaciona amb molts de nosaltres i agafa confiança amb el conjunt de l'equip."

Tots dos es mostren contraris a l'aplicació de la nova Llei d'enjudiciament civil. En F. Xavier ens explica que "amb la nova llei moltes intervencions es podrien fer sense la presència d'un advocat. Ja actualment alguns procediments es poden fer sense lletrat i es produeixen situacions complicades com manca d'equilibri i d'equitat perquè una part va amb advocat i l'altra, no. La nova llei faria més ostensible la possible discriminació." En Carles afegeix: "El Tribunal Constitucional ja ha dit moltes vegades que en un procés hi ha d'haver igualtat de parts per tenir les dues bandes les mateixes possibilitats de defensa, i aquí aquesta igualtat no hi és. Crec que la proposta de llei és injusta." I continua: "L'actual llei és del segle passat igual que ho són moltes del Codi civil i mercantil i no per això han perdut la seva validesa. La redacció de la proposta de modificació presenta altres problemes tècnics per una banda i és d'impossible aplicació d'una altra ja que no hi ha prou mitjans per aplicar-la i això és el primer que s'ha d'arreglar. Calen jutjats, personal... Amb tot això funcionarà la justícia sense haver de retocar la Llei."

Respecte al funcionament de la justícia a Granollers -7 jutjats- i a Mollet -3 jutjats- ens expliquen: "No hi ha un bon funcionament de la justícia perquè els jutges estan saturats de la gran quantitat de feina que tenen i molts marxen. No és un problema individual sinó del conjunt de l'administració de justícia perquè s'hi produeixen endarreriments importants."

El pare dels nostres convidats va exercir com a notari durant molts anys, a Granollers i a Barcelona. Ells reconeixen que això els pot haver influït a l'hora de triar els seus estudis. En Carles va passar per la universitat "del 1965 al 1970, de manera que vaig viure el maig del 68. Crec que va ser un període que va canviar moltes mentalitats." En F. Xavier la va viure de finals dels 70 a principis dels 80: "No he notat massa diferències entre la universitat que va trobar el Carles i la que vaig trobar jo a nivell de preparació, potser sí a nivell d'experiències polítiques. A la meua època no hi havia cap mena de problema a la universitat i s'hi respirava certa monotonia." En Carles recorda que "a la càtedra de dret polític hi havia l'escriptor Eduardo Mendoza, que ens va fer algun seminari. Amb ell vam analitzar el rerefons del maig del 68."

Tots dos estan d'acord que "el dret és una carrera a la qual costa d'entrar. Als primers cursos és difícil que t'agradi perquè les matèries són molt genèriques i has de tenir una certa voluntat per aguantar. A partir de tercer i quart et va agradant més i ho comences a veure clar." Molts dels nostres convidats coincideixen a dir que cada dia que passa estan més satisfets d'haver triat els estudis i la pràctica del dret. Els germans Font Ausió també ho manifesten així.

**“No podem obrir
la porta, posar-hi
un rètol i esperar
que arribi la gent,
sinó que hem de lluitar,
anar a buscar el client
i la feina com sigui”**

F. Xavier i Carles Font - Granollers (Vallès Oriental)